

Sygn. akt. IV Ka 335/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Nowińska (spr .)

Sędziowie SSO Anna Bałazińska – Goliszewska

(...) del. do SO Piotr Wylegalski

Protokolant Justyna Gdula

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Tadeusza Kaczana

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 r.

sprawy **A. D.**

oskarżonej o przestępstwa z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.; z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.; z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.; z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej

z dnia 11 grudnia 2014r. sygn. akt II K 185/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **uchyla orzeczenie zawarte w pkt XIX części dyspozytywnej tegoż wyroku;**

b) **ustala, iż czynu przypisanego w pkt IX części dyspozytywnej tegoż wyroku oskarżona dopuściła się w okresie od stycznia 2012 r. do marca 2012 r.**

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej) na rzecz adwokata G. U. kwotę 516,60 złotych (pięciuset szesnastu i ⁶⁰ / 100 , w tym VAT), tytułem nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym wymierza jej opłatę w kwocie 400 złotych za II instancję.

Sygn. akt: IV Ka 335/15

UZASADNIENIE

A. D. została oskarżona o to, że:

I. w dniu 13 sierpnia 2010 r. we W. przywłaszczyła dowód osobisty o nr (...) wystawiony na nazwisko E. W., przy czym czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazaną przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazaną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia -Fabrycznej II Wydział Karny z dnia 10 marca 2011 roku sygn. akt II K 1258/10 za czyny z art. 286 § 1 k.k., 230 § 1 k.k. na kary łączne w wymiarze 5 (pięciu), 2 (dwóch) oraz 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, które odbyła od dnia 1.07.2006 r. do dnia 15.05.2007 r. oraz od dnia 10.05.2008 r. do dnia 27.01.2009 r., tj. o czyn z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 13 sierpnia 2010 r. we W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła E. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1400 zł w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu wymienionej w błąd co do zamiaru i możliwości przeprowadzenia transakcji sprzedaży mieszkania komunalnego, pobrała od niej wskazaną sumę pieniędzy jako kaucję poprzedzającą przyszłą transakcję, po czym nie wywiązała się z zaciągniętego zobowiązania i nie zwróciła pobranych pieniędzy, czym działała na szkodę E. W., przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 16 sierpnia 2010 r. we W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3130,52 zł, w ten sposób, że przedkładając dowód osobisty wystawiony na nazwisko E. W. o nr (...) oraz podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w U. (...), próbowała wprowadzić pracownika salonu autoryzowanego przedstawiciela przy ul. (...), w błąd co do swojej tożsamości, zamiaru oraz możliwości wywiązania się z zobowiązania, a następnie zawrzeć dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z aparatami S. (...) i raz (...), których nie otrzymała, jednak zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na działanie pracowników w/w salonu, przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I, tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w dniu 16 października 2010 r. we W. przywłaszczyła powierzony jej przez M. K. laptop marki E-M. wraz z modemem I. o łącznej wartości 1500 zł, przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I, tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w okresie od 29 października 2010 r. do dnia 16 listopada 2010 r. we W. , działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1785,66 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika salonu sprzedaży E. przy ul. (...) we W. co do swojej tożsamości poprzez przedłożenie dowodu osobistego nr (...) wystawionego na M. K. oraz podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...), w dniu 29 października 2010 r. zawarła dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) oraz (...), do której otrzymała w promocyjnych cenach telefon marki L. (...) oraz S. (...), a następnie korzystała z usług telekomunikacyjnych do dnia 16 listopada 2010 r., nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w dniu 30 października 2010 r. we W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 944,00 zł (...) Bank S A., w ten sposób, że wprowadziła w błąd pracownika sklepu (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) co do swojej tożsamości podając się za M. K. oraz przedłożyła podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...), a następnie zawarła umowę kredytu nr (...) na zakup aparatu fotograficznego i karty pamięci, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z niej, czym działała na szkodę w/w Banku, przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do

przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w okresie od 30 października 2010 r. do dnia 17 listopada 2010 r. we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1153,85 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika sklepu (...) przy ul. (...) we W. co do swojej tożsamości poprzez przedłożenie dowodu osobistego nr (...) wystawionego na M. K., w dniu 30 października 2010 r. zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, do której otrzymała w promocyjnej cenie telefon marki S. (...), a następnie korzystała z usług telekomunikacyjnych do dnia 17 listopada 2010 r., nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, czym działała na szkodę (...) S.A., przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. w dniu 3 listopada 2010 r. we W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4787,02 zł (...) Bank (...) S.A., w ten sposób, że wprowadziła w błąd pracownika sklepu (...) przy ul. (...) co do swojej tożsamości podając się za M. K. oraz przedłożyła podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...), a następnie zawarła umowę kredytu nr (...) na zakup laptopa A., nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z niej, czym działała na szkodę w/w Banku, przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. w okresie od 9 listopada 2010 r. do dnia 15 grudnia 2010 r. we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1708,82 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika salonu sprzedaży przy ul. (...) we W. co do swojej tożsamości poprzez przedłożenie dowodu osobistego nr (...) oraz prawa jazdy (...) wystawionych na M. K., w dniu 9 listopada 2010 r. zawarła dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) oraz (...), do której otrzymała w promocyjnych cenach telefon marki M. (...) i modem marki H. (...), a następnie korzystała z usług telekomunikacyjnych do dnia 15 grudnia 2010 r., nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w okresie od 10 listopada 2010 r. do dnia 21 grudnia 2010 r. we W. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1413,44 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika salonu firmowego P. co do swojej tożsamości poprzez przedłożenie dowodu osobistego wystawionego na M. K. oraz podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...), zawarła dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...) oraz o nr (...), do których otrzymała w promocyjnych cenach telefony marki S. (...) oraz S. (...), a następnie korzystała z usług telekomunikacyjnych do dnia 21 grudnia 2010 r., nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z nich, czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

XI. w okresie od marca 2011 r. do 20 września 2011 r. we W., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wywołała u J. T. przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla w/w w U. W. przydziału mieszkania komunalnego, a w tym :

- w marcu 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. T. kwotę 600 zł.

- w dniu 1 kwietnia 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. T. kwotę 100 zł

- w kwietniu 2011r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. T. kwotę 44 zł.
- w dniu 21 czerwca 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. T. kwotę 360 zł
- w dniu 1 lipca 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. T. kwotę 180 zł,

przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XII. w okresie od 1 kwietnia 2011 r. do 20 września 2011 r. we W., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wywołała u P. O. i B. O. przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla ww. w U. W. przydziału mieszkania komunalnego przy ul. (...) we W., a w tym:

- w dniu 1 kwietnia 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. T. kwotę 200 zł,
- w dniu 21 czerwca 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. T. kwotę 450 zł,
- w dniu 1 lipca 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. T. kwotę 280 zł,
- w dniu 20 lipca 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 1300 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 25 lipca 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 100 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 26 lipca 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 260 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 27 lipca 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 120 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 2 sierpnia 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 3000 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 5 sierpnia 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 3000 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 10 sierpnia 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 500 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 17 sierpnia 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 1200 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 17 sierpnia 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy Przyjęła od P. O. kwotę 300 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 22 sierpnia 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 2600 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),
- w dniu 19 września 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 2000 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),

- w dniu 20 września 2011 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od P. O. kwotę 3000 zł, którą wymieniony wpłacił na rachunek bankowy numer (...),

przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XIII. w listopadzie 2011 r. we W., z góry powziętym zamiarem, wywołała u J. C. przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla w/w w U. W. przyspieszenia rozpoznania wniosku o przydział mieszkania socjalnego i spowodowanie takiego przydziału, i w tym celu na początku września 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od w/w kwotę 80 zł, przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XIV. od stycznia 2012 r. do marca 2013 r. we W., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wywołała u G. S. przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla w/w w U. W. przydziału mieszkania j komunalnego, a w tym :

- w styczniu 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od G. S. kwotę 400 zł,

- w okresie od stycznia 2012 do marca 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od G. S. różne sumy pieniędzy w łącznej kwocie 700 zł,

- w marcu 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od G. S. kwotę 100 zł,

przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XV. w okresie od 1 czerwca 2012 r. do 31 lipca 2012 r. we W., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wywołała u R. P. (1) i A. P. przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla ww. przyspieszenia rozpoznania wniosku o przydział mieszkania socjalnego i spowodowanie takiego przydziału, a w tym:

- w czerwcu 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od R. P. (1) kwotę 600 zł,

- w czerwcu 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od R. P. (1) kwotę 600 zł,

- w lipcu 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od A. P. kwotę 800 zł,

przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XVI. w lipcu 2012 r. we W. wywołała u J. W. przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla ww. sprawy polegającej na zamianie przydzielonego J. W. mieszkania komunalnego przy ul. (...) we W. na inne mieszkanie we W. w lepszym stanie i w tym celu w lipcu 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od w/w kwotę 760 zł, przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XVII. w sierpniu 2012 r. we W. wywołała u J. A. M. przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyść majątkową podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla ww. przydziału mieszkania komunalnego do remontu, przyjmując w zamian za to od J. A. M. kwotę 350 zł, przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XVIII. w sierpniu 2012 r. we W., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wywołała u J. A. M. przekonanie o tym, że posiada wpływy w Wydziale Paszportowym (...) Urzędu Wojewódzkiego we W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu przedłużenia wizy dla męża wyżej wymienionej M. M., a w tym:

- w sierpniu 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. A. M. kwotę 400 zł,

- w sierpniu 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. A. M. kwotę 200 zł,

- w sierpniu 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od J. A. M. kwotę 800 zł,

przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XIX. na przełomie sierpnia i września 2012 r. we W., z góry powziętym zamiarem, wywołała u A. Z. przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla w/w w U. W. przydziału mieszkania komunalnego i w tym celu na początku września 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od w/w kwotę 400 zł, przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XX. w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012 r. we W., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wywołała u W. M. (1) przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla ww. w U. W. przyspieszenia rozpoznania wniosku o zamianę na mniejsze mieszkania komunalnego i spowodowanie takiego przydziału, a w tym:

- w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od W. M. (1) zakupy w postaci artykułów spożywczych o wartości 50 zł,

- w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od W. M. (1) psa rasy Y. o wartości 2500 zł,

- w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od W. M. (1) kwotę 50 zł,

- w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od W. M. (1) kwotę 50 zł,

- w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od W. M. (1) biżuterię ze złota o wartości 150 zł,

- w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od W. M. (1) kwotę 500 zł,

przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XXI. w okresie od 25 października 2012 r. do 04 grudnia 2012 r. we W., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wywołała u K. S. przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla ww. przyspieszenia rozpoznania wniosku o przydział dwóch mieszkań socjalnych i spowodowanie takich przydziałów, a w tym:

- w dniu 25 października 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od K. S. kwotę 500 zł,

- w dniu 02 listopada 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od K. S. kwotę 500 zł.

- w dniu 04 grudnia 2012 r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od K. S. kwotę 200 zł,

przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych jak w pkt I,

tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 11 grudnia 2014 r. **Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej**:

I. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że była uprzednio skazana wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej II Wydział Karny z dnia 10 marca 2011 roku sygn. akt II K 1258/10 obejmującym:

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyki II Wydział Karny z dnia 28 listopada 2000 roku sygn. akt II K 640/98 za czyny z art. 286 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i z art. 270 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności i wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 14 listopada 2001 roku sygn. akt II K 690/01 za czyny z art. 286 § 1 k.k. i inne na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 4, którą zarządzono do wykonania,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej II Wydział Karny z dnia 12 listopada 2002 roku sygn. akt II K 942/02 za czyn 286 § 1 k.k. i inne na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, którą zarządzono do wykonania,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyki z dnia 8 stycznia 2007 roku sygn. akt II K 623/06 za czyny z art. 286 § 1 k.k. i inne na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 16 lipca 2007 roku sygn. akt V K 1505/05 za czyny z art. 286 § 1 k.k. i inne na kary 1 roku pozbawienia wolności i wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, której wykonanie zarządzono,

na karę łączną w wymiarze 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, którą odbyła w części od dnia 01.07.2006r. do dnia 15.05.2007r. oraz 10.05.2008r. do dnia 27.01.2009r.

oraz obejmującym:

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 29 listopada 2005 roku sygn. akt V K1025/04 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 91 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyki z dnia 20 grudnia 2005 roku sygn. akt II K 326/05 za czyny z art. 286 § 1 k.k., z art. 270 § 1 k.k., z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 11 § 2 k.k. i w zw z art. 91 § 1 k.k. i z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności ,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 7 grudnia 2006 roku sygn. akt V K 800/06 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

na karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) pozbawienia wolności, którą odbyła w części od dnia 27.01.2009 r. do dnia 22.09.2009r.

oraz obejmującym:

wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyki z dnia 29 listopada 2002 roku sygn. akt II K 855/02 za czyny z art. 286 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw z art. 11 § 2 k.k. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 15 marca 2004 roku sygn. akt II K 1609/03 za czyny z art. 286 § 1 k.k. i inne na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3,

na karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) pozbawienia wolności,

z tym, że z opisu czynu wyeliminował, iż czynu tego dopuściła się czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt II, VII i IX części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku oraz przyjmuje iż działała w warunkach ciągu przestępstw, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 91 § 1 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

III. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt III, V i X części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku oraz przyjmuje, iż działała w warunkach ciągu przestępstw, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw z art. 11 § 2 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k., z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw z art. 11 § 2 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 11 § 3 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 91 § 1 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, z tym że wyeliminował iż czynu tego dopuściła się czyniąc sobie stałe źródło dochodu oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

V. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt VI i VIII części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku oraz przyjmuje, iż działała w warunkach ciągu przestępstw, tj. przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.

i art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw z art. 11 § 2 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 11 § 3 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 91 § 1 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VI. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XI części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła J. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu w błąd J. T. wywołała u niej przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W. oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XII części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła P. O. i B. O. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd wywołała u nich przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W. oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XIII części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działała w listopadzie 2011r. w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła w listopadzie 2011r. J. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu go w błąd wywołała u niego przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W. oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IX. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XIV części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła G. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1200 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu jej w błąd wywołała u niej przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W. oraz ustala, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

X. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XV części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła R. P. (1) i A. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 2000 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd wywołała u nich przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W. oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XI. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XVI części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działała w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła J. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 760 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu jej w błąd wywołała u niej przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W. oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku tj.

przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XII. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działała w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła J. A. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 350 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu jej w błąd wywołała u niej przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W. oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XIII. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XVIII części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła J. A. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1400 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu jej w błąd wywołała u niej przekonanie o tym, że posiada wpływy w Wydziale Paszportowym Urzędu Wojewódzkiego we W. oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku tj. przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XIV. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XIX części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działała w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła A. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 400 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu jej w błąd wywołała u niej przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W. oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XV. uznał oskarżoną A. D. za winną tego popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XX części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że w okresie od sierpnia 2012r. do października 2012r. we W., działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła W. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 600 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu jej w błąd wywołała u niej przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., po czym w zamian za korzyści majątkowe podjęła się pośrednictwa w załatwieniu dla ww. w U. W. przyspieszenia rozpoznania wniosku o zamianę na mniejsze mieszkania komunalnego i spowodowanie takiego przydziału, a w tym:

- w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od W. M. (1) kwotę 50 zł,

- w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od W. M. (1) kwotę 50 zł,

- w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012r. we W. w zamian za załatwienie tej sprawy przyjęła od W. M. (1) kwotę 500 zł,

przy czym czynu tego dopuściła się czyniąc z tego stałe źródło dochodu i w warunkach powrotu do przestępstwa, w warunkach określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw.

z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XVI. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt XXI części wstępnej wyroku, z tym że ustalił, że działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła K. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1200 zł, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu w go błąd wywołała u niego przekonanie o tym, że posiada wpływy w U. W., oraz ustalił, że czynu tego dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. i za to na podstawie z art. 230 § 1 k.k. w zw z art. 286 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. w zw z art. 64 § 1 k.k. w zw z art. 12 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XVII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonej A. D. karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres jej zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 09.01.2013r. do 21.01.2013r.;

XIX. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 3130,52 zł (trzech tysięcy stu trzydziestu złotych pięćdziesięciu dwóch groszy) na rzecz pokrzywdzonego (...) C. sp z o.o.;

XX. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1785,66 zł (tysiąca siedmiuset osiemdziesięciu pięciu złotych sześćdziesięciu sześciu groszy) na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o.;

XXI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 944 zł (dziewięćset czterdziestu czterech złotych) na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank S.A.;

XXII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1153,85 zł (tysiąca stu pięćdziesięciu trzech złotych osiemdziesięciu pięciu groszy) na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A.;

XXIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1708,82 zł (tysiąca siedmiuset ośmiu złotych osiemdziesięciu dwóch groszy) na rzecz pokrzywdzonego (...) Centertel sp z o.o.;

XXIV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1413,44 zł (tysiąca czterystu trzynastu złotych czterdziestu czterech groszy) na rzecz pokrzywdzonego (...) sp z o.o.;

XXV. pozostawił w aktach dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 255-256 od poz. 1 do 22 , na karcie 1395-1396 pod poz. od 24 do 42 i na karcie 1397 pod poz. od 43 do 50;

XXVI. oddał do depozytu sądowego dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 256 pod poz. 23;

XXVII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Adwokata G. U. prowadzącego Kancelarię Adwokacką we W. przy ul. (...) kwotę 1307,88 zł (tysiąca trzystu siedmiu złotych osiemdziesięciu ośmiu groszy), w tym 23 % VAT, tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem I instancji;

XXVIII. zwolnił oskarżoną od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa i nie wymierzył jej opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł **obrońca oskarżonej**, który zaskarżył go w części dotyczącej:

- pkt I, VI, VII, XI, XII, XIV, XVI w zakresie rozstrzygnięcia o karze,
- pkt II w części dotyczącej czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze, w części dotyczącej czynów opisanych w pkt VII i IX części wstępnej wyroku w całości
- pkt III w części dotyczącej czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze a w części dotyczącej czynów opisanych w pkt V i X części wstępnej wyroku w całości
- pkt IV, V, VIII, IX, X, XIII, XV, XVII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV w całości.

Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu:

I. obrazę przepisów prawa materialnego tj. przepisu art. 46 § 1 k.k. poprzez orzeczenie od oskarżonej A. D. w punkcie XIX wyroku obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 3130,52 zł na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. w sytuacji gdy czyn za jaki Sąd skazał oskarżoną miał formę stadialną usiłowania (pkt III części wstępnej wyroku) co bezspornie wynika zarówno z treści opisu czynu jak i zeznań pracowników pokrzywdzonego którzy podali, iż oskarżona nie uzyskała aparatów telefonicznych S. (...) S.U. oraz (...) z uwagi na działanie pracowników salonu, stąd też pokrzywdzony nie poniósł szkody która miałaby być orzeczeniem sądu naprawiona,

II. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a ujawniła się w naruszeniu dyspozycji art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 kp.k, art. 7 kp.k, oraz art. 410 kp.k poprzez:

- przeprowadzenie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niezasadna odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej A. D. i w konsekwencji dowolne ustalenie, że oskarżona w okresie od 20 października 2010 r. do 16 listopada 2010 r. (pkt V części wstępnej wyroku) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem,

- przeprowadzenie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niezasadna odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej A. D. oraz pominięcie w istotnej części zeznań pokrzywdzonej W. M. (2) i w konsekwencji dowolne ustalenie, że oskarżona w okresie od sierpnia 2012 r. do października 2012 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła W. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 600,- zł (pkt XX części wstępnej wyroku) w sytuacji, gdy z zeznań pokrzywdzonej, co znalazło również potwierdzenie w wyjaśnieniach złożonych przez oskarżoną wynika, iż niewielkie kwoty przekazywane przez W. M. (2) na pewno nie były opłatami za pośrednictwo w załatwieniu sprawy w instytucji samorządowej,

- przeprowadzenie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niezasadna odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej A. D. i w konsekwencji dowolne ustalenie, że oskarżona w dniu 16 października 2010 r. przywłaszczyła powierzony jej przez M. K. laptop wraz z modemem (pkt IV części wstępnej wyroku), gdy z zeznań pokrzywdzonej na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2014 r. wynika, iż przedmiotowy komputer zginął,

- przeprowadzenie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niezasadna odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej A. D. i w konsekwencji dowolne ustalenie, że oskarżona w listopadzie 2011 r. ,— doprowadziła J. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 zł (czyn opisany w punkcie XIII części wstępnej wyroku) w sytuacji gdy z wyjaśnień oskarżonej wynika, iż kwotę 80 zł pożyczyła od pokrzywdzonego, nie obiecując w zamian pośrednictwa w załatwieniu sprawy w organach samorządowych,

- przeprowadzenie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niezasadna odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej A. D. oraz częściowe pominięcie zeznań pokrzywdzonej G. S. i w konsekwencji dowolne ustalenie, iż oskarżona dopuściła się czynu opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku, w sytuacji gdy z wyjaśnień oskarżonej wynika, iż jedynie pożyczła wymienione w akcie oskarżenia kwoty,

zaś sama pokrzywdzona słuchana na rozprawie w dniu 6 października 2014 r. nie była w stanie przekonująco określić przeznaczenie wpłacanych oskarżonej kwot,

- przeprowadzenie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niezasadna odmowa wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej A. D. i w konsekwencji dowolne ustalenie, iż oskarżona dopuściła się czynu opisanego w punkcie VI, VII, VIII, IX, X części wstępnej wyroku, w sytuacji gdy prawidłowa ocena wyjaśnień złożonych przez oskarżoną, która w znacznej części przyznała się do innych zarzucanych jej aktem oskarżenia czynów, prowadzi do odmiennych wniosków

III. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej przez Sąd pierwszej instancji za czyny opisane w punkcie I, II, III, XI, XII, XVI, XVII, XIX, XXI części wstępnej zaskarżonego wyroku w stosunku do stopnia winy oskarżonej a także celów jakie powinna spełniać w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania, oraz nie wzięcia przez Sąd I instancji podczas wyrokowania faktów przemawiających na korzyść oskarżonej tj. okoliczności, że już w toku postępowania przygotowawczego oskarżona podjęła współpracę z organami ścigania przyznając się do zarzucanych jej czynów oraz złożyła obszerne i niebudzące wątpliwości wyjaśnienia będące podstawą poczynionych przez Prokuraturę i Sąd ustaleń faktycznych

IV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na wyciągnięciu wadliwych wniosków opartych na błędnej ocenie materiału dowodowego w szczególności zeznań pokrzywdzonych R. P. (1) i A. P. a także wyjaśnień oskarżonej i przyjęcie że w okolicznościach czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku oskarżona uzyskała od pokrzywdzonych kwotę 2000,- zł w trzech ratach po 600, 600 i 800 zł, gdy z wyjaśnień oskarżonej wynika, iż łącznie przekazano jej 1600,- zł w trzech ratach po 400, 400 i 800 zł, zaś zeznania świadków R. P. (1) i A. P. złożone na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2014 r. wskazują na odmienną od ustaleń Sądu liczbę rat i ich jednostkową wysokość;

V. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na wyciągnięciu wadliwych wniosków opartych na błędnej ocenie materiału dowodowego w szczególności zeznań pokrzywdzonej J. A. M. a także wyjaśnień oskarżonej i przyjęcie że w okolicznościach czynu opisanego w punkcie XVIII części wstępnej wyroku oskarżona uzyskała od pokrzywdzonej kwotę 1400,- zł, gdy z wyjaśnień oskarżonej wynika, iż łącznie przekazano jej kwotę 600,- zł w dwóch ratach po 400,- zł i 200,- zł, zaś zeznania świadka J. A. M. złożone na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2014 r. wskazują na odmienną od ustaleń Sądu liczbę rat i ich jednostkową wysokość

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. II w zakresie czynu opisanego w punkcie VII i X części wstępnej wyroku, w pkt III w zakresie czynu opisanego w punkcie V i X części wstępnej wyroku, w pkt IV, w pkt V, pkt VIII, pkt IX, pkt X, pkt XIII, pkt XV i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonej A. D. od postawionych jej aktem oskarżenia zarzutu, oraz w konsekwencji uchylenie orzeczonych obowiązków naprawienia szkody w pkt XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV wyroku,

- a także zmianę wyroku w pkt I, pkt II w zakresie czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, pkt III w zakresie czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, pkt VI, pkt VII, pkt XI, pkt XII, pkt XIV, pkt XVI poprzez stosowne złagodzenie orzeczonych za te czyny w stosunku do oskarżonego kar pozbawienia wolności oraz w konsekwencji złagodzenie orzeczonej kary łącznej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej zasługiwała na uwzględnienie wyłącznie w bardzo ograniczonym zakresie. Wbrew zarzutom skarżącego, Sąd Rejonowy prawidłowo zebrał i ocenił materiał dowodowy sprawy, zasadnie przypisując oskarżonej popełnienie wszystkich zarzucanych jej czynów. Zmiana zaskarżonego wyroku związana była wyłącznie z koniecznością doprecyzowania opisu jednego z przypisanych oskarżonej przestępstw (w zakresie czasu jego popełnienia) oraz częściowego uchylenia orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody. Sam Sąd Rejonowy wskazał w

uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że błędnym było orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w związku z czynem opisanym w pkt III części wstępnej wyroku, bowiem przestępstwo to nie wykroczyło poza stadium usiłowania, a w konsekwencji szkoda nie została owym przestępstwem wyrządzona. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok przedstawiał się jako prawidłowy i należało utrzymać go w mocy.

Oskarżona przyznała się do znacznej części przedstawionych jej zarzutów, skarżący nie kwestionował związanych z tymi czynami ustaleń faktycznych, które znajdowały pełne wsparcie w zgromadzonych w sprawie dowodach, w szczególności zeznaniach świadków oraz dowodach z opinii biegłego z zakresu badania pisma. W konsekwencji Sąd Okręgowy w całości podzielił ustalenia faktyczne Sądu I instancji dotyczące czynów, co do których oskarżona nie zaprzeczała swojemu sprawstwu, podziеляjąc także argumenty leżące u podstaw wymierzonych oskarżonej kar (o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia).

Wbrew zarzutom skarżącego, Sąd Rejonowy w pełni prawidłowo ocenił w szczególności zeznania wszystkich występujących w sprawie pokrzywdzonych. Charakterystyczne pozostaje przy tym, że kwestionując sprawstwo oskarżonej w zakresie wszystkich czynów popełnionych na szkodę M. K. (a więc czynów opisanych w pkt IV, V, VI, VII, VIII, IX i X części wstępnej wyroku) skarżący podniósł skonkretyzowane zarzuty wyłącznie w zakresie czynu opisanego w pkt IV, a więc przywłaszczenia laptopa, nie odnosząc się w wyraźny sposób do pozostałych przestępstw. Tymczasem zaś stanowisko skarżącego, jakoby „z zeznań pokrzywdzonej na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2014 r. wynikało, iż przedmiotowy komputer zaginął” stanowiło oczywistą próbę manipulowania treścią wypowiedzi świadka. Wszak twierdzenie pokrzywdzonej dotyczące zaginięcia laptopa stanowiło formę usprawiedliwienia braku precyzji w oznaczeniu wysokości szkody (dane te zawarte były w pamięci komputera), żadną zaś miarą nie podważały faktu przywłaszczenia owego laptopa przez oskarżoną. Dla porządku podkreślić należy, że na wskazany fakt pokrzywdzona wyraźnie wskazywała w toku postępowania przygotowawczego („pożyczyłam oskarżonej laptopa, aby syn oskarżonej mógł dokończyć pisanie pracy dyplomowej na tydzień czasu; ja po tym terminie kilkakrotnie dzwoniłam do oskarżonej, ale bezskutecznie, bo nie przywiozła mi tego laptopa; do dnia dzisiejszego laptopa nie odzyskałam” - k. 409), zaś skarżący nie odwołał się w tym zakresie do żadnego wiarygodnego przeciwdowodu. Słusznie Sąd Rejonowy wskazał, że zeznania pokrzywdzonej w bardzo obszernym zakresie znajdowały wsparcie w opinii biegłego z zakresu badań pisma (a więc w dowodzie w pełni obiektywnym), a w konsekwencji nie zachodziły żadne podstawy do podważenia wiarygodności relacji pokrzywdzonej. Nie sposób przy tym podzielić stanowiska skarżącego, jakoby Sąd Rejonowy błędnie ocenił wyjaśnienia oskarżonej dotyczące czynów opisanych w pkt VI, VII, VIII, IX i X części wstępnej wyroku, bowiem „do znacznej części zarzutów oskarżona przyznała się, a w konsekwencji nie miałyby interesu w zaprzeczaniu swojego sprawstwa odnośnie pozostałych przestępstw”. Wskazana argumentacja nie została poparta odniesieniem do jakiegokolwiek innego dowodu, a w konsekwencji stanowi jedynie próbę racjonalizacji postawy oskarżonej, która w równym stopniu może stanowić formę przyjętej przez oskarżoną taktyki procesowej (czego skarżący nie chciał dostrzec). Równie bezzasadne pozostawały zarzuty skarżącego, dotyczące sposobu oceny zeznań pokrzywdzonej W. M. (1). Należy bardzo wyraźnie wskazać, że sama oskarżona przyznawała się do popełnienia przestępstwa na szkodę ww. pokrzywdzonej (czyn opisany został w pkt XX części wstępnej wyroku- „do punktów od XV do końca się przyznaję, z tym że kwoty są nie takie jak w rzeczywistości” - wyjaśnienia oskarżonej, k. 1746), zaś W. M. (1) w żaden sposób nie kwestionowała sprawstwa i winy oskarżonej. W trakcie rozprawy w dniu 13 listopada 2014 r. pokrzywdzona wyraźnie wskazywała, że oskarżona wprowadzała ją w błąd co do możliwości pozytywnego zakończenia sprawy w U., zaś pokrzywdzona przekazywała jej w zamian drobne kwoty pieniężne, które ściśle wiązały się z przyjętym przez oskarżoną modus operandi. W trakcie postępowania przygotowawczego pokrzywdzona jednoznacznie wskazała, że przekazała oskarżonej 500 zł- „to miały być opłaty na to obiecane mi mieszkanie związane z opłatami wnoszonymi do urzędu” (k. 156) - a ponadto wskazała, że oskarżona z premedytacją wykorzystała jej zaufanie i towarzyszącą jej gotowość do odwdzięczenia się oskarżonej za udzielaną jej rzekomo pomoc. Nie sposób bronić poglądu- do czego zdaje się sprowadzać argumentacja skarżącego- że pokrzywdzona przekazywała oskarżonej środki pieniężne w sposób całkowicie bezinteresowny. Przeczyły temu nie tylko elementarne zasady logiki i doświadczenia życiowego, ale także wzgląd na sytuację majątkową pokrzywdzonej, która niewątpliwie nie mogłaby pozwolić sobie na bezinteresowne wspieranie finansowe oskarżonej A. D..

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił także te fragmenty wyjaśnień oskarżonej, które odnosiły się do czynów opisanych w pkt XIII i XIV części wstępnej wyroku, a więc przestępstw popełnionych na szkodę J. C. oraz G. S.. Wersja oskarżonej, jakoby pokrzywdzeni jedynie pożyczali jej określone kwoty pieniężne, pozostawała w oczywistej sprzeczności ze złożonymi przez nich zeznaniami, zaś podawany przez nich opis zdarzeń wpisywał się w relacje pozostałych pokrzywdzonych, co znacząco wzmacniało ich wiarygodność. Całkowicie niezrozumiałą pozostawał zarzut skarżącego, jakoby pokrzywdzona S. „nie była w stanie przekonująco określić przeznaczenia wpłacanych oskarżonej kwot”. Wszak pokrzywdzona jednoznacznie wskazała, że przekazywane oskarżonej pieniądze miały służyć uzyskaniu mieszkania, choć pokrzywdzona nie orientowała się dokładnie w procedurze ubiegania się o ów lokal („po jakimś czasie oskarżona chciała żeby jej wpłacić pieniądze to na znaczki skarbowe, to na kaucję; dałam jej około 1 000 zł”- zeznania G. S., k. 1 813). Nie sposób wymagać od pokrzywdzonych, którzy w zdecydowanej większości byli osobami słabo wykształconymi, aby orientowali się w szczegółach procedury administracyjnej i by dokładnie znali przeznaczenie przekazywanych oskarżonej środków pieniężnych.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił także wysokość szkody wyrządzonej pokrzywdzonym R. i A. P. oraz J. A. M.. W toku rozprawy głównej pokrzywdzeni kategorycznie zaprzeczyli wyjaśnieniom oskarżonej, wskazując na znacznie wyższe niż to podawała A. D. wysokości szkód („pani A. wyłudziła od nas kwotę 2 000 zł”- zeznania R. P. (1), k. 1 761, „oskarżona odezwała się po tygodniu, że znów są pieniądze potrzebne, były cztery raty po 500 zł, łącznie 2 000 zł”- zeznania A. P., k. 1 762, „chciałam podtrzymać zeznania, które składałam na policji, w sumie przekazałam ok. 2 000 zł”- zeznania J. A. M., k. 1 765). Bez znaczenia pozostawało, że w trakcie rozprawy świadkowie nie potrafili jednoznacznie opisać wysokości poszczególnych rat, bowiem logicznie tłumaczyli to znacznym upływem czasu, wprost nawiązując do zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego (tak np. „ja w tej chwili nie jestem w stanie spamiętać dokładnie kwot, bardziej realne będzie zeznanie z policji bo to było na gorąco”- zeznania R. P. (2), k. 1 762). W tych okolicznościach nie sposób było dać wiary wyjaśnieniom oskarżonej, która konsekwentnie starała się zaniżyć wysokość wyrządzonych szkód, co pozostawało jednak w oczywistej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w całości zaakceptował rozstrzygnięcie Sądu I instancji w przedmiocie sprawstwa i winy oskarżonej. Częściowa zmiana zaskarżonego wyroku była związana wyłącznie z błędnym oznaczeniem okresu popełnienia jednego z czynów. Z materiału dowodowego sprawy jednoznacznie wynika, że czynu opisanego w pkt IX części dyspozytywnej wyroku oskarżona dopuściła się w okresie od stycznia 2012 r. do marca 2012 r., nie zaś- jak to wskazano w pkt XIV aktu oskarżenia- w okresie od stycznia 2012 r. do marca 2013 r., co wymagało stosownej modyfikacji tej części wyroku.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji wymierzył także oskarżonej w pełni sprawiedliwe kary jednostkowe oraz orzekł wobec niej adekwatną karę łączną. Należy w szczególności wskazać, że oskarżona była w przeszłości wielokrotnie karana, w tym za szereg przestępstw przeciwko mieniu. Oskarżona wielokrotnie korzystała z instytucji probacyjnych (warunkowego zawieszenia wykonania kar, warunkowego przedterminowego zwolnienia), co w żaden sposób nie wpłynęło jednak na zmianę jej postawy oraz nie wdrożyło w niej woli poszanowania obowiązującego porządku prawnego. Przypisane jej obecnie przestępstwa były zagrożone karami do 8 lat pozbawienia wolności, zaś ich wielość oraz popełnienie ich w warunkach powrotu do przestępstwa niewątpliwie przemawiały za koniecznością zastosowania surowych środków reakcji karnej. W tych okolicznościach bez większego znaczenia pozostawało, że oskarżona przyznała się do winy oraz złożyła w sprawie wyjaśnienia. Osiągnięcie zakładanych celów prewencyjno-wychowawczych wymaga stosowania odpowiednio surowych środków reakcji karnej, a w konsekwencji orzeczona wobec oskarżonej kara łączna 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie tylko nie mogła zostać uznana za rażąco surową, ale mogła wręcz uchodzić za względnie łagodną.

O kosztach obrony udzielonej oskarżonej z urzędu orzeczono w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze oparto o art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.